

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce **R. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 8. 7. 2005, č. j. 63 Cad 15/2005 - 12,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 8. 7. 2005, č. j. 63 Cad 15/2005 - 12, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá výrok II. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, č. j. 63 Cad 15/2005 - 12 ze dne 8. 7. 2005, kterým mu byl pro řízení o stěžovatelově žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. Soc/3193/2005/R/76 ze dne 4. 5. 2005 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jiří Janata.

Stěžovatel v kasační stížnosti poukazuje na skutečnost, že rozhodnutí soudu je odůvodněno ekonomikou řízení. Tu však soud dle stěžovatele postavil hodnotově nad řádnou ochranu jeho práv. Soudem ustanovený advokát je pro stěžovatele nedostupný, a proto není dostatečně zajištěna ochrana jeho práv v řízení. Soudy dle stěžovatele již několikrát judikovaly, že při ustanovení zástupce má být přihlíženo i k přání žadatele, stěžovatel poukazuje na otázku důvěry. Z těchto důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný nebyl k vyjádření ke kasační stížnosti vyzván.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že stěžovatel podal u krajského soudu v květnu 2005 žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým mu byla odňata sociální dávka. Zároveň požádal o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě a navrhl, aby mu byl ustanoven Mgr. Jiří Janata, advokát, se sídlem Valdštejská 41, Jilemnice, neboť tento advokát je seznámen s věcí, v níž již byl činným, navíc je tento advokát pro stěžovatele dostupný i z důvodů finančních. Stěžovatel k výzvě soudu předložil vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků, z něj krajský soud dovedl, že stěžovatel splňuje podmínky pro ustanovení zástupce a nyní napadeným usnesením mu ustanovil Mgr. Jiřího Janatu.

Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou, přitom je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Pokud jde o její přípustnost, ta se odvíjí mimo jiné od kasačních důvodů. Stěžovatel výslovně na žádný z důvodů, které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. neodkazuje; z obsahu kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud poté, co přistoupil na samu hranici příznivosti jejího posouzení, jež ještě respektuje zásadu rovnosti účastníků vyjádřenou v § 36 odst. 1 s. ř. s., dovedl, že stěžovatel namítá vadu řízení před krajským soudem spočívající v nesprávném povýšení procesní ekonomie řízení nad stěžovatelova procesní práva. Z toho Nejvyšší správní soud dovedl kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy na základě a v mezích řádně a přípustně uplatněného kasačního důvodu přistoupil k přezkumu napadeného usnesení krajského soudu, dospěl však k závěru o jeho nepřezkoumatelnosti.

Krajský soud ve výroku usnesení ustanovil stěžovateli zástupcem advokáta Mgr. Jiřího Janatu, jak mu ostatně stěžovatel sám navrhoval. Tento advokát má sídlo v Jilemnicích, tedy v obci, v níž bydlí i stěžovatel. Odůvodnění napadeného usnesení (v části týkající se ustanoveného zástupce) je oproti tomu vystavěno na úvaze, že stěžovateli byl ustanoven advokát z místa soudu, který věc projednává, tedy z Liberce, přitom v odůvodnění je výslovně uvedeno, že stěžovateli byl ustanoven advokát JUDr. Josef Prokeš. Nehledě ke skutečnosti, že sám stěžovatel se svými námitkami obsaženými v kasační stížnosti domáhá ve skutečnosti stavu, který byl výrokem napadeného usnesení již nastolen (stěžovatel namítá, že je pro něj ustanovený advokát nedostupný, přestože mu byl ustanoven advokát Mgr. Janata, kterého soudu k ustanovení navrhoval), což lze vysvětlit jeho nepozorností, jež může souviset s tím, že v jiných obdobných věcech souběžně krajským soudem projednávaných (v nichž byla rovněž stěžovatelem podána kasační stížnost) byl stěžovateli ustanoven zástupcem JUDr. Josef Prokeš, a tedy v těchto ostatních případech se stěžovatelova námitka jeví vnitřně nekonzistentní, pak jde-li o výrok nyní napadeného usnesení, ten je ve zjevném rozporu s obsahem odůvodnění. Tento rozpor výroku a odůvodnění nelze přitom překlenout či se jím dokonce věcně nezabývat s poukazem na možnou chybu v psaní, jíž se krajský soud mohl dopustit, neboť právě otázka sídla advokáta a tím i jeho dostupnosti pro stěžovatele je pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti klíčovou. Nejvyšší správní soud tedy dospívá k závěru, že napadené usnesení trpí natolik závažným vnitřním rozporem, že toto rozhodnutí není pro klíčovost úvahy krajského soudu a námitky stěžovatele obsažené v kasační stížnosti přezkoumatelným. Z napadeného usnesení (resp. z jeho výroku) lze sice dovést, kdo byl stěžovateli zástupcem ustanoven, sporným však již pro stěžovatele může být důvod a nadto i odpověď na otázku, na koho se má stěžovatel jako na svého zástupce obrátit (v odůvodnění usnesení je stěžovateli ukládáno, aby se spojil „s uvedeným“ advokátem, tento text je však řazen za text, v němž je uvedeno jméno advokáta JUDr. Prokeše). To je způsobeno

skutečností, že výrok usnesení neodpovídá odůvodnění. Je-li tedy mezi výrokem a odůvodněním napadeného usnesení nesoulad natolik závažného charakteru, jak byl shora podán, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o jeho nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 109 odst. 3 s. ř. s. a napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Pokud jde o náklady řízení o kasační stížnosti, o těch rozhodne krajský soud ve svém novém rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu